

वेपमानां तामभिक्रम्य तत्समीपमागत्य संरब्धाः क्रुद्धास्ताराक्षस्यः दशनच्छदान्लिलिङ्गः लेहनं कुर्वन्तिस्मा ॥ १५ ॥ परश्वधान्गृहीत्वोच्चुश्वनेयं रावणं भर्तारमर्हति अपि त्वस्मा
कं भक्षणमेवाऽर्हति इति भावः ॥ १६ ॥ भर्त्स्यमाना एवं प्रकारेण पीड्यमानाभूदिति शेषः ॥ तां शिशपां हनूमदधिष्ठितशिशपां अत्यंतं तन्मूलसमीपमित्यर्थः ॥ १७ ॥ त

तामभिक्रम्यसंरब्धावेपमानांसमंततः ॥ भृशंसंलिलिङ्गदुर्दीप्तान्प्रलंबान्दशनच्छदान् ॥ १५ ॥ उच्चुश्वपरमक्रुद्धाः प्रगृह्याशुपरश्वधान् ॥
नेयमर्हति भर्तारं रावणं राक्षसाधिपं ॥ १६ ॥ सा भर्त्स्यमाना भीमाभीराक्षसीभिर्वरांगना ॥ सा बाष्पमपमार्ज्जतीं शिशपांतामुपागमत्
॥ १७ ॥ ततस्तां शिशपांसीताराक्षसीभिः समावृता ॥ अभिगम्य विशालाक्षीतस्थौ शोकपरिप्लुता ॥ १८ ॥ तां कृशां दीनवदनां मलिनां व
रवासिनीं ॥ भर्त्सयांचक्रिरे भीमाराक्षस्यस्ताः समंततः ॥ १९ ॥ ततस्तु विनतानां मराक्षसीभीमदर्शना ॥ अब्रवीत्कुपिता काराकराला
निर्णतोदरी ॥ २० ॥ सीते पर्याप्तमेतावद्भर्तुः स्नेहः प्रदर्शितः ॥ सर्वत्रातिकृतं भद्रे व्यसनायोपकल्पते ॥ २१ ॥ परितुष्टास्मि भद्रं ते मानुष
स्तेरुतो विधिः ॥ ममापितुवचः पथ्यं ब्रुवंत्याः कुरुमैथिलि ॥ २२ ॥ रावणं भज भर्तारं भर्तारं सर्वरक्षसां ॥ विक्रांतमापतंतं च सुरेशमिव
वासवं ॥ २३ ॥ दक्षिणं त्यागशीलं च सर्वस्य प्रियवादिनं ॥ मानुषं कृपणं रामं त्यक्तवारावणमाश्रय ॥ २४ ॥ दिव्यांगरागा वैदेही दिव्या
भरणभूषिता ॥ अद्य प्रभृतिलोकानां सर्वेषां मीश्वरी भव ॥ २५ ॥ अग्नेः स्वाहा यथा देवी शची वैन्द्रस्य शोभने ॥ किं ते रामेण वैदेहि रूपेण
न गता युषा ॥ २६ ॥ एतदुक्तं च मे वाक्यं यदि त्वं न करिष्यसि ॥ अस्मिन्मुहूर्ते सर्वास्त्वां भक्षयिष्यामहे वयं ॥ २७ ॥

तस्तन्मूलगमनानंतरं ॥ १८ ॥

१९ ॥ निर्णतोदरी अतिनिम्नोदरी ॥ २० ॥ अतिकृतं अतिमात्राचरणं श्रीरपि समैव ज्यायसीति लोकोक्तेरिति भावः व्यसनं दुःखं ॥ २१ ॥ मानुषो मनुष्यज्ञात्युचितो वि
धिरनुष्ठानं ते त्वया कृतं ॥ एतावदेवालमित्यर्थः ॥ २२ ॥ सुरेशं वासवमिव ॥ २३ ॥ कृपणं दीनं ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥